

РЕШЕНИЕ

№ 3542

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3335** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К., чрез адв. М. Г., срещу решение № 382 от 01.02.2022 г., постановено по НАХД № 13627/2021 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-710 от 09.09.2021 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 84, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН, във вр. с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пр. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, във вр. с § 1, т. 51 от ДР на КЗ, на дружеството е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

В касационната жалба се обосновават доводи за неправилност на съдебното решение, поради наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Сочи се, че неправилно с обжалваното НП на застрахователя е наложена санкция за нарушение, извършено в

условията на "повторност", при положение че в АУАН не са описани фактите, довели до приложението на този по-тежък състав. Освен това е дадена неправилна правна квалификация на нарушението, както и не е коректно определена датата на извършване на нарушението. В допълнение се поддържа маловажност на нарушението. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се отмени изцяло наказателното постановление, респ. да се измени размера на наложената имуществена санкция, като нарушението се преквалифицира по основния състав.

Ответникът - зам. председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуален представител юрк. В., в съдебно заседание и с представени писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 13.05.2021 г. в КФН, Управление „Застрахователен надзор“ е постъпила жалба от К. Д. Й. във връзка със забавено произнасяне по предявена претенция, заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към ЗД [фирма]. Във връзка със случая Комисия за финансов надзор е изисквала писмено становище и заверено копие на цялата документация в преписката по застрахователната претенция.

Установено е, че преписката е образувана въз основа на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и по повод на настъпило застрахователно събитие – ПТП, в резултат на което на причинени увреждания на лек автомобил „Пежо 308“, рег. [рег.номер на МПС] . На 05.03.2021 г. е заведена претенция пред застрахователя. На същата дата пред застрахователното дружество са предявени от ползвателя документи, касаещи щетата и е извършен оглед и съставен опис заключение по претенцията. На 22.03.2021 г. на застрахователя е предоставена банкова сметка за изплащане на обезщетението. Не са изисквани други документи. На 16.06.2021г. дружеството се е произнесло по претенцията като е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 539,69 лв.

При тези данни КФН е приела, че за застрахователя е възникнало задължение в срок до 15 работни дни, считано от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, да се произнесе по заведената претенция, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже плащане. В случая този срок е започнал да тече от 22.03.2021 г., когато ползвателят на застрахователни услуги е представил документи, че регистрацията на увреденото МПС е прекратена, поради което срокът за произнасяне е изтекъл на 12.04.2021 г. Нарушението е извършено на 13.04.2021 г. Застрахователното дружество се е произнесло по претенцията на 16.06.2021 г., като е превело застрахователно обезщетение по банкова сметка на собственика. Закъснението на ЗД „Б. И.“ за произнасяне по претенцията е прието за нарушение на

чл. 108, ал. 1 КЗ, за което е съставен АУАН № Р-06-683/21.07.2021 г. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счел е, че събраните доказателства установяват по несъмнен начин извършеното нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ. Същото е извършено при условията на повторност, след като с предходно НП, влязло в сила на 12.12.2020 г., на жалбоподателя е наложено административно наказание за същото по вид нарушение. Преценил е, че размерът на санкцията е съответна на нейната въздействащата цел.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Б. изложените възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Не се констатират допуснати грешки в съдопроизводствените действия на съда. В оспореното решение са изложени убедителни мотиви за съставомерността на допуснатото нарушение, неговата безспорна установеност, както и относно вида и размера на наложената санкция.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ задължава застрахователят да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че застрахователят е нарушил

В настоящия случай е безспорно, че застрахователната претенция е заведена на 05.03.2021 г., придружена от съответните документи, необходими за установяване на основанието и размера ѝ, като е извършен и оглед на увредения автомобил. На 22.03.2021 г. ползвателят на застрахователни услуги е представил данни за банковата сметка. След тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства от лицето по реда на чл. 106 КЗ, поради което правилно е прието от наказващия орган и от съда, че от 23.03.2021 г. е започнал да тече срокът по чл. 108, ал. 1 КЗ за произнасяне, изтекъл на 12.04.2021 г. Дружеството се е произнесло по претенцията на 16.06.2021 г., като е превело застрахователното обезщетение по банков път. Това означава, че на 13.04.2021 г. застрахователят е осъществил състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 КЗ.

Неоснователни са оплакванията на касатора във връзка с приложението на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Цитираната разпоредба посочва, че "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. По преписката е приложено НП № Р-10-12/02.01.2020 г., влязло в сила на 12.12.2020 г., с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, а не на чл. 107 КЗ (отм.), както се твърди в жалбата. Процесното нарушение е извършено на 13.04.2021 г., т. е. в рамките на едногодишния срок, поради което безспорно се явява "повторно". Възраженията за допуснато правоприлагане по аналогия са несъстоятелни от гледна точка на неправилното възприемане на правната квалификация по предходното нарушение. Следва да се посочи, че повторността има значение при определяне на вида и размера на наказанието, без да е част от фактическата обстановка, при която е

извършено нарушението. Данни за повторност не са отразени в АУАН, тъй като сред реквизитите му по чл. 42 ЗАНН няма такива за определяне на вида и размера на наказанието. Повторността е елемент от индивидуализацията на наказанието, поради което "въвеждането" ѝ за първи път в НП не представлява съществено процесуално нарушение.

В противоречие с доводите в жалбата, съдът намира, че правната квалификация в АУАН и НП кореспондира с нарушението. На практика касаторът се домогва да установи, че в случая е приложим по-дългият, тримесечен срок, регламентиран в чл. 496, ал. 1 КЗ. Тази разпоредба обаче проявява действието си в хипотезата на чл. 108, ал. 3 КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106, какъвто не е конкретният случай. Двата срока – по чл. 108, ал. 1 КЗ и чл. 496, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 3 КЗ имат самостоятелно приложно поле и не си противоречат.

Правилно въззивният съд е приел, че не са налице основания за редуциране на размера на имуществената санкция. Последната е определена в размер, близък до минималния, като е отчетен периодът на забава при изплащане на застрахователното обезщетение.

Не са налице основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай. Обстоятелството, че деянието е извършено в условията на повторност обуславя по-високата обществена опасност, която пък е предпоставка да не бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения и при липсата на касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК, настоящият съдебен състав намира, че проверяваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноски, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на КФН следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 382 от 01.02.2022 г., постановено по НАХД № 13627/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 104 състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К., да заплати в полза на Комисия за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

